

BÚCSÚ ÁKOS

Fejlődés

Araszolok a tömegben,
egyszer gyengéden próbálkozva,
máskor türelmemet veszítve.
Sokszor túl erőszakosan.
Amikor a düh irányít,
nem veszem észre,
milyen szép emberektől kérhetnék bocsánatot
csak egy kis, véletlen lökésért is.
Kővé tesz a figyelmetlenség.
Mintha én, a folyamban kacszó kis kő
minden egyes pattanás után súlyosabbá válnék
a kezdetben tökéletesen sima víz tükrén,
amit egyre jobban és jobban fodrozottá teszek.
Végül elmerülök.
Aki eldobott, csak egy pillanatig szomorú,
aztán elfelejt és a következő kavicsért nyúl.
Utánam hajítja.

Vita aeterna

Visszafelé kering a vér az agyamban,
a szemem mindig hátrafordulva,
a múltat figyelve
előre nehezen tekintek.

A régi vágású emberek átka ez,
a történelemben bármit beleképzelnék,
a jövőtől rettegnek,
a jelenben elpusztulnak.

Ez az ellentmondás a sírunk.
Ha léteznek élőholtak,
azok mi vagyunk.